

ת"פ 52613/02/17 - מדינת ישראל נגד גרמן יענקלביץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 52613-02-17

בפני: ס. הנשיאה כב' השופט אליהו ביתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גרמן יענקלביץ (עציר)

הנאשם

מזר דין

1. לאחר שמיעת חמישה עדי תביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה עיקריהן -

ביום 12.02.17 בשעת בוקר, א.י. (להלן: "המתלוננת") היתה בסניף בנק הפועלים באשקלון. היא משכה מחשבונה סך של 9,440 ₪ והכניסה את הכסף למעטפה בה היו גם כרטיס אשראי ושני שיקים, האחד על סך 7,700 ₪ והשני על סך 4,000 ₪ (להלן: "המעטפה"). באותה עת גם הנאשם שהה בסניף הבנק. המתלוננת יצאה מסניף הבנק כשבידה המעטפה וטלפון נייד והלכה לעבר רכבה שחנה בסמוך. הנאשם עקב אחריה, יצא בעקבותיה, התקרב אליה מאחור, ודרש ממנה את המעטפה, תוך שהוא מכה אותה בצווארה. הנאשם אחז בחוזקה במעטפה ובטלפון הנייד והחל לברוח מהמקום כשהוא נושא אותם עמו. המתלוננת רדפה אחריו וצעקה לעברו ששייב לה לפחות את הטלפון שלה ובתגובה הוא זרק לעברה את הטלפון והמשיך בבריחתו כשהמעטפה בידו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון בגדרו הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 8,220 ₪. עוד הוסכם, כי הנאשם ישא את שלושת חודשי המאסר שהוטלו עליו בת.פ. 28253-04-16 של בית משפט השלום קרית-גת, בחופף לתקופת המאסר שתוטל עליו בתיק זה.

4. ב"כ התביעה הסבירה, כי הסיבה העיקרית להסדר הטיעון הינה, שעד תביעה מרכזי, שעדותו משמעותית להרשעת הנאשם, נמצא בחו"ל מזה זמן. בתחילה הוא שמר על קשר עם התביעה אך בתקופה האחרונה הוא אינו משיב להודעות שנשלחות אליו ואינו עונה לטלפונים. התביעה סברה שאין די בראיות שהוצגו בבית המשפט כדי להרשיע את הנאשם ובנוסף, נלקחה בחשבון גם עמדת המתלוננת, שהעדיפה שההליך יסתיים. ב"כ התביעה ציינה כי בקשת המתלוננת שהפיצוי המגיע לה יופקד על ידי הנאשם עוד לפני הצגת הסדר הטיעון, מולאה וכן שלמרות עברו הפלילי של הנאשם הרי שהוא טרם נשא מאסר בפועל. עתרה לקבל את הסדר הטיעון.

בא כח הנאשם טענה, כי ההסדר משקלל את הסיכויים והסיכונים של כל צד. הוסיפה, כי ברקע ההסדר עמדה האפשרות שהנאשם ישוחרר ממעצרו, לאחר שבית המשפט העליון ביקש משירות המבחן לערוך עליו תסקיר מעצר שיבחן חלופת מעצר מסוימת. התביעה קיבלה את הודאת הנאשם שבעקבותיה הוא הורשע. יתכן שבלעדיה התביעה היתה נאלצת לחזור בה מכתב האישום. שני הצדדים היו בחוסר וודאות מסוים והסדר הטיעון הוא תוצאת שיקולים אלה. היא הזכירה את הכלל בדבר כיבוד הסדרי טיעון וביקשה לקבל את ההסדר.

הנאשם הביע צער על מעשיו.

5. נטילת רכוש הזולת בכח או באיומים, פוגעת באושיות הסדר החברתי, טמונה בה סכנה לפגיעה בגוף ובנפש והיא יוצרת בציבור תחושת חוסר בטחון ופגיעות. ממילא, מתבקשת לה תגובה עונשית משמעותית, ההולמת את חומרת המעשה ושיש בה כדי להרתיע. הלכה למעשה, בתי המשפט מטילים על מבצעי מעשים כאלה עונשי מאסר משמעותיים.

6. הנאשם לא נתקל במתלוננת ברחוב, במקרה, אלא הוא ראה אותה בבנק, עקב אחריה ויצא בעקבותיה ואחר כך תקף אותה ונטל ממנה את המעטפה, שקודם לכן היא הכניסה אליה את הכסף שמשכה בבנק. נסיבות אלה צובעות את מעשה הנאשם בגוונים עזים יותר של חומרה.

7. הנאשם בן 44 ולחובתו הרשעות קודמות במגוון עבירות, כולל, תקיפה, איומים, מספר עבירות גניבה, שתי עבירות שוד, כליאת שוא, זיוף, התפרצויות, ועוד.

8. חומרת מעשה הנאשם בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, על רקע עברו הפלילי, מצדיקים הטלת מאסר לתקופה ארוכה בהרבה מזו המוצעת בהסדר הטיעון.

9. למרות נתוני החומרה המתוארים, באתי למסקנה שיש לכבד את הסדר הטיעון.

חוסר היכולת של התביעה להביא עד מרכזי - שעל יסוד עדותו במשטרה היא ביססה את כתב האישום שהוגש נגד הנאשם - לעדות בבית המשפט, משנה את מצבה של התביעה לרעה. בנסיבות כאלה, כאשר על התביעה לבחור בין הסדר טיעון הממליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם עונש קל יחסית לבין האפשרות שהנאשם יזוכה ולא ישא כל עונש, הרי שככלל - מלבד מצבים בהם העונש המוצע הוא כה קל עד כי עדיף מבחינה ציבורית שהנאשם יזוכה מאשר שהתביעה תסכים לעונש הקל - מוטב לבחור באפשרות המבטיחה הרשעה והטלת עונש, גם אם הוא קל מהמגיע לנאשם על המעשה. ענייננו נכלל בקטגוריה זו.

הודאת הנאשם באה על רקע הקושי הראייתי המתואר של התביעה, ותוך ויתור מצדו על ניהול התיק עד תום ועל הסיכוי כי הוא יזוכה, וכנגד הסכמת התביעה לבקש מבית המשפט להטיל עליו עונש מסוים. בנסיבות אלה, יש לתת משקל משמעותי לציפיית הנאשם שבית המשפט יכבד את הסדר הטיעון.

הודאת הנאשם מבטאת נטילת אחריות והיא חסכה זמן שיפוט ומשאבים נוספים.

הגם שעונש המאסר המוצע קל משמעותית מזה הראוי לנאשם על מעשהו, הרי שבכל זאת מדובר בתקופת

מאסר ממשית. בנוסף, הנאשם הפקיד, במסגרת הסדר הטיעון, סכום של 5,000 ₪ לפיצוי המתלוננת והסכים שסכום נוסף של כ- 3200 ₪ שנתפס ברשותו, יועבר למתלוננת.

הכלל הוא שבתי המשפט מכבדים הסדרי טיעון, אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את דחייתם.

10. נוכח כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 15 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

3. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 8,220 ₪. הסך של 3,220 ₪ שנתפס מהנאשם ומוחזק על ידי המשטרה יועבר לקופת בית המשפט לטובת פיצוי המתלוננת וימסר לה, ו- 5,000 השקלים שהנאשם הפקיד בקופת בית המשפט יועברו למתלוננת.

11. הנאשם ישא את תקופת המאסר שהוטלה עליו בת.פ. 28253-04-16 בחופף לתקופת המאסר שהוטלה עליו כאן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג ניסן
תשע"ח, 29 מרץ
2018, בהעדר
הצדדים.

אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה